

Yttrande angående reservatsbildningen i Skuruparken.

Det är beklagligt att ärendet att återskapa områdets karaktär som landskapspark har dragit ut på tiden och att åtgärder har vitagits som direkt motverkar syftet med områdets skydd och skötsel.

I mitt tidigare yttrande ville jag visa på parkens vikt som länk i de eklandskap som tidigare varit mer framträdande i regionen och som får allt svagare länkar mellan värdekärnorna viktiga för den biologiska mångfalden. Skuruparken är definitivt en sådan värdekärna och borde genom ädellövslogen och i synnerhet de gamla ekarna ha status som natura 2000 område. Området är ju inventerat och man har funnit väldigt många ekanknutna rödlistade arter här. En anledning kan vara att det sannolikt alltid funnits en kärna av solexponerade träd med hög ålder som fått dessa värmetidsrelikter att överleva här.

Det pågår inventeringar av jätteträd i länet (länsstyrelsen) och för övrigt i hela landet för att i någon mån restaurera landskapet där eken med över 1000 olika arter knutna till ekmiljön är ett faktum. (Ingen annan trädmiljö hyser tillnärmelsevis en sådan artrikedom). Inventeringen syftar till att skydda och vårda kvarvarande gammelträd. I detta naturvårdsarbete måste varje träd över tre hundra år få det skydd som behövs. Det är först vid den åldern som träden har det spektrum av mikronischer som olika idag utrotningshotade arter kräver för sin överlevnad. Det betyder att de också måste få den vård och skötsel som krävs. De skall vara en viss andel av ekarna som friröjs för bättre solexponering. Fält och buskskiktets flora har också betydelse för skugga och rotzonens närings- och grundvattenstatus. Detta är skäl nog att få i gång skötselarbetet. Det är helt otänkbart då att kunna ha kvar stugorna och privatisera tomter med påföljd att okontrollerade avverkningar blir och redan har blivit följden.

En annan aspekt är att målsättningen med reservatet ju är att **restaurera området som en landskapspark**. Ska den kunna upplevas som sådan måste de estetiska värdena lyftas fram. Vi har ju här en park som i mångt och mycket liknar Hagaparken med till och med samma parkidégivare Karl Magnus Piper. Genom den kuperade terrängen erbjuder parken med sina utsikter och sina vattenkontakter en viktig rekreativmiljö för de tätbebyggda bebyggelseområdena i denna del av Storstockholm. Kanske något av husen kan få den karaktären som inte stör helheten och som inte privatägt kan vara tillgängligt för allmänheten. Men redan här blir det svårt då det krävs ordnade sanitära förhållanden och kanske väg, något som snart kommer att bryta parkens egenart. Det väsentliga är att karaktären av promenadpark bevaras med de väl planerade stigsystemen i detta mellanting av ren opåverkad natur och varsamt skapade gläntor och öppningar i trädbeståndet. Det är alltså hög tid att påbörja restaureringsarbetet enligt den skötselplan som en gång har fastställts för området.

Sigtuna 2014-01-12

Lars-Gunnar Bråvander

Naturvårdskonsult och rådgivare i natur och parkfrågor